

EMO-Körlevél

2024. február

1445 Budapest, Pf. 356 Tel./Fax: (1) 314-1302

E-mail: iroda@emolapitvany.hu

www.facebook.com/emolap

www.instagram.com/emo_everyhome_hu

Bankszámla: 11991102-02117573

Adószám: 18002320-1-42

127

A hét első napján pedig, amikor összegyűltünk, hogy megtörjük a kenyeret, Pál tanította őket, és mivel másnap már el akart utazni, a tanítást egészen éjfélig meghosszabbította... Azután felment, megtörte a kenyeret, evett, és még sokáig, egészen virradatig beszélt hozzájuk... (ApCsel 20,7 és 11.)

Kedves Testvéreink!

A rákoskerti akció reggelén Balogh Márk rákoscsabai lelkész erről az ígéről szólt a munkatársaknak. Alljon itt egy rövid kivonat az elhangzottakból:

Pál Tróászban ül egy felső szobában, körülötte a hallgatóság. A történetből kiderül, hogy Pál órákon keresztül beszél, és az emberek nem mennek el, hanem egész hajnalig hallgatják őt.

Nyilvánvalóan Pál nemcsak hosszan beszélt, hanem mondanivalója is volt, és fontosnak tartotta, hogy ezt hallják az emberek. Fáradhatatlanul beszélt Jézusról, mert pontosan tudta: mindenkinek a Megváltóra van szüksége. És órákon keresztül tudott úgy szólni az evangéliumról, hogy az lekötötte a hallgatóságot, nem szállingóztak el, és nem hurrogták le, hogy most már elég. Pál úgy tanított, hogy a hallgatóságnak nem csak a tudása gyarapodott közben, hanem Jézust ismerték meg jobban, az Istennel való kapcsolatuk mélyült.

Talán többünk számára nem nagy kihívás hosszan beszélni. De vajon van-e olyan mondanivalónk – röviden vagy hosszan kifejtve –, amelyet hajlandók meghallgatni az emberek, amely az Úrra mutat, amelyből tanulhatnak, épülhetnek? Tudjuk-e a templomtól fényévekre élő emberek számára érthető nyelven az evangéliumot közvetíteni? És ezt úgy tesszük-e, hogy az ne pusztán „lecke felmondás” legyen, hanem az életünkkel hitelesített mondandó? Menekülnek-e előlünk a hitetlen családtagok, munkatársak, ismerősök, ha elkezdünk Jézusról beszélni, vagy meghallgatnak? Talán egyszer érdemes erről is elgondolkoznunk!

A hallgatóságról is érdemes szót ejteni. Órákon keresztül figyelni egy munkás nap után nagyon kimerítő, ahogy Eutikhosz sajnálatos balesetéből is látjuk. Mégis ott volt, kíváncsi volt Pál mondandójára. Azok az emberek ott és akkor rászánták az estéjüket, mert Jézusról akartak többet megtudni. Élni akartak a lehetőséggel, hogy találkozzanak valakivel, akinek az életében Isten ennyire látványos változást tudott elérni.

Bizonyára nekünk is ismerős az estére ránk telepedő fáradtság érzése. Az ilyenkor kezdődő belső alkudozás, hogy menjünk vagy ne menjünk: az esti evangélizációra, vagy látogassunk meg valakit munka után. Esetleg mindent félretéve hívunk fel valakit, akinek nagy szüksége lenne rá.

Tudjuk-e, látjuk-e, hogy mikor minek van itt az ideje? Vagy a vágyaink, az érzéseink szerint hozzuk meg a döntéseinket?

Adjon Isten bölcsességet mindnyájunknak a helyes időbeosztáshoz, és a helyén való bizonyágtételhez!

Fontos változás körleveleinknél

A gyakoribb tájékoztatás és a postaköltségek csökkentése érdekében a jövőben mindenkinek, akinek e-mail címe van **csak elektronikusan, de gyakrabban**, havonta szeretnénk küldeni a munkánkról szóló

KÉPES BESZÁMOLÓ-t

Kinyomtatott körlevelet viszont **csak ritkábban, évente egy-két alkalommal** fogunk postán küldeni azoknak, akik nem tudják fogadni az elektronikus körleveleket.

Ezért minden e-mail címmel rendelkező Testvérünket szeretnénk megkérni, hogy az iroda@emoalapitvany.hu e-mail címre küldjenek egy rövid üzenetet, hogy a jövőben mely e-mail címre kérik az EMO szolgálat rendszeres beszámolóját!

Nagyon köszönjük a megértést és a segítséget!

Az elmúlt időszak akciói

Vas-vármegyei postaládázás

Nyári akcióinkban a Szombathely és Körmend körüli falvakat látogattuk meg önkéntes munkatársainkkal. Így összesen már 45 nyugat-magyarországi települést sikerült bejárunk.

Egyik önkéntesünk így ír a szolgálatról:
„Aki soha nem volt „postaládázós” EMO akcióban, azt gondolhatja, hogy ez egyhangú, de annál strapásabb szolgálat.

Pedig erről szó nincs!

Először is szépségesek ezek a kis falvak hazánknak ezen a tájékán. És mindig akadnak emberek, akik a kertben gondozzák a növényeiket, és nem sajnálják az időt egy kis beszélgetésre. Én nagyon kedvelem ezeket a spontán társalgásokat, és az sem zavar, ha valaki ateistaként mindenben ellentmond nekem. Tudom, hogy Istennek van hatalma

egy pillanat alatt felnyitni bárkinek a szemét a valóságra, és hálás vagyok, ha része lehetek az Ő munkájának.

Azért pedig külön hálás vagyok, hogy néhány nappal az akciónk után az egyik faluból levél érkezett, melyben Újszövetséget, és más könyveket kért a feladói!

„Az Úrnak beszéde terjedjen és dicsőíttessék” (2Thessz 3,1) És ne térjen vissza Őhöz üresen, hanem végezze el azt, amiért azt küldte (Ézs 55,11).

Beszámoló a ferencvárosi akcióról

Szeptemberben négy napon keresztül a Budapest-Nagyvárad téri Református Gyülekezet területén épült új lakóparkokban jártunk, de sikerült néhány 100 évnél is idősebb házba is eljutnunk.

Az egész országból érkező 56 Testvérrel több, mint 9000 traktátust, és az őszi gyülekezeti rendezvényekre szóló meghívót osztottunk szét.

Szabó Ábel 6. éves teológus beszámolója: „Az EMO Alapítvány ferencvárosi akciójának én is részese voltam. Ez a kezdeményezés nemcsak a megszólítás és a Krisztushoz kapcsolódás, hanem az emberi kapcsolatok erősítése és közösségépítés szempontjából is különleges volt, amire jelen korunkban úgy érzem égető szükség van.

Ahogy bejártuk a lakóházakat és megkíséreltünk kapcsolatokat teremteni az emberekkel, rájöttem, hogy minden ta-

lálkozás egyedi és fontos. A látogatások során találkoztunk sok kedves és érdeklődő emberrel. Sokan nyitottak voltak arra is, hogy röviden beszéljünk, megismerjük egymást, és többen kíváncsiak voltak a gyülekezet tevékenységére. Igazán megragadó pillanatok voltak, amikor valaki elkezdett mesélni saját életéről, örömeiről és bánatairól. Olyankor érezhető volt annak a valósága, mennyire elmagányosodott a társadalmunk.

Az önkéntesek lelkesedése és Istenünk kegyelme, gondviselése egyaránt hozzájárult, hogy ilyen sok otthont értünk el. Bizakodóan nézek előre és hiszem, hogy Isten által elkészített és megáldott szolgálatot végeztünk”

Debrecen-Homokkertben jártunk

Október közepén a cívisváros egyik gyülekezetében segítettünk a helyi Testvéreknek meghívni a környék több mint ezer otthonának lakóit az evangelizációra, végső soron a gyülekezetbe. Nagyon jó volt együtt szolgálni, barátkozni, és sokat beszélgetni a homokkerti Testvérekkel.

A helyi gyülekezet egy fiatal tagja, Magassy Máté így számolt be az akcióról:

„Izgatottan vártam a szombatot, a hívogatás napját. Nyugodtan, de lelkesen csengettünk be a házakba a társammal. Felemelő volt megtapasztalni, hogy az Úrért járok követségben.

A társam és én tapasztalatlanok vagyunk ebben a szolgálatban, de talán

éppen emiatt intézte úgy Isten, hogy a legtöbb helyen kedvesen fogadtak és csak a nap végén voltak ketten, akik visszautasították a meghívást.

Az evangelizáción, amelyre hívogattunk, az egész héten többen voltunk, mint a tavalyi hitébresztő estéken, amelyhez – reménységünk szerint – az EMO szolgálata is hozzájárult. Voltak ugyanis olyanok, akik egy-egy este elmondták, hogy ők megígérték a hívogatáskor, hogy eljönnek. Hálás vagyok, hogy ezt a lelki munkát és annak csodáit átélhettem!

Kelet – Magyarországi munkák

November 24-25-én az EMO szolgáló közössége – Kárpátaljai testvérekkel megerősítve – Lónyán és Tizzaszalkán járt, hogy segítse a fiatal lelkész házaspár Szendrey Dávid és Szendrey Illés Nikolett gyülekezeti munkáját!

Tarsoly László testvérünk beszámolója:

„Pénteki napon Tizzaszalka lakásait kerestük fel szórólapokkal és a következő evangelizációs előadásokra invitáló gyülekezeti meghívóval. Egy középkorú férfivel való beszélgetésből kiderült, hogy már többször elhatározta, hogy elolvassa a Bibliát, de nem jutott a végére: nehézne taláta. Szombaton Lónyán egy nagyon hosszú utcában egy családnál, anya-lánya-unoka társaságában jól beszélgettünk és bizonyoságot tettünk a mi Urunkról, és bízattuk őket a Biblia olvasására. Hálás szívvel emlékezem visza az Úr által előkészített szolgálatra!

Rákoskerten segítettünk

Október utolsó napsütéses napján – több rákoscsabai Testvér segítségével – 3400 postaládába helyeztünk el az OTTHON kiadványunk mellett, a Rákoskerti Református Gyülekezet első istentiszteletére, november 12-re, egy meghívót.

Varbó községben szolgáltunk

November 8-án szerdán, egy esősnek ígérkező napon, Varbó községbe vártak minket. Csak a csoda segíthetett rajtunk, hogy ne bőrig ázva, fázva járjuk végig a 400 otthont. Istennek fontos volt, hogy

sokkal beszélgessünk, és meghívjuk az egész település minden otthonát a református gyülekezetbe az evangelizációra, így az eső időben elállt.

Mácsiné Renáta gyülekezeti tag gondolatai az EMO szolgálatáról:

A naptáramban fel volt jegyezve: jönnek az alapítvány munkatársai! Sokat nem tudtunk erről a szolgálatról, de Tiszteletes úr úgy mondta, hogy ők majd "spécin" végzik az evangelizációra hívogatást, csak segítsünk páran abban, hogy a falu utcáin útbaigazítást adunk nekik. Rövid megbeszélés után a gyülekezetből négyen indultunk el a négy csapattal, miután az eső elállt. Amerre mi jártunk éreztem a falumbeliek szeretetét. EMO-s párom kedvesen, türelmesen beszélgett velük, meghallgatta őket, Istenről bizonyoságot tett előttük, és engemet is bízott a szolgálatban.

Eljött az evangelizációs hét és az első naptól kezdve sokan jöttek el az esti alkalmakra. Azok közül is, akiket személyesen értünk el, és olyanok is, akik a bedobott meghívót olvasták. Minden este lehetett látni új arcokat is – hálás a szívünk értük. Isten áldása ott volt az evangelizációs estéken. Hálás vagyok, hogy én is segíthettem ezen a napon az alapítvány munkatársainak.

Farmosi hívogatás

December elején Farnosra mentünk segíteni a helyi Testvéreknek, hívogatni a karácsony előtti evangelizációra. 1400 otthont kerestünk fel ezen a napon. Megszégyenítő volt újra átélni, ahogy Istennek, a Mindenség Urának gondja volt arra, hogy a sok-sok esős nap között adjon néhány csapadékmentes órát, hogy elázás nélkül bejárhassuk a települést.

Fiatall Testvérünk, Gulyás Judit beszámolója:

Erről a misszióról én csak a szüleimtől hallottam eddig, de szeretek megragadni minden alkalmat, amikor az Úrnak szolgálhatok. Miután elmondták a feladatunkat, nekivágtunk a nagy útnak ezen a hideg, borongós decemberi napon. Ahogy egyre többen utasítottak el bennünket, mondták „nem”-et, vagy éppen ki sem nyitották nekünk ajtajaikat, az én szívem egyre inkább túlcordult attól a szeretettől, amit az Úr Jézus tanúsít az-

zal, hogy minden nap, megállás nélkül, állva a visszautasításokat, kopogtat a szívünk ajtaján. Ilyen szívvel mentem tovább egyik házról a másikra és tapasztaltam meg azt az örömet, amikor egy ember mégis kitérte előttünk a kapuját és meghallgatott bennünket.

Az év utolsó szolgálata: Bonyhád

Két meglehetősen hideg decemberi napon, a kárpátaljai és a helyi Testvérekkel együtt indultunk Bonyhádon a kijelölt városrészt bejárni, és a Református Gyülekezet alkalmaira hívogatni. Közel 2000 otthont kerestünk fel. Sajnos alig találoztunk református emberekkel.

Vódlí-Makovics Erika testvérünk beszámolója: Amikor szóba került az EMO bonyhádi szolgálata, bevallom a gyülekezet tagjai közül többünkben volt egy kis tartózkodás, szkepticizmus: vajon milyen eredménye lehet ennek? De örömmel láttam, hogy a gyülekezet magjának jelentős része aktívan részt vett ebben a szolgálatban. Mi a férjemmel két kárpátaljai testvérnek adtuk otthont és az esti beszélgetésünk, az életükkel való biztonyságtételük rendkívül építő volt számunkra. A második napon Viktor bácsihoz csatlakoztam és együtt kopogtattunk be a családokhoz. Öröm volt, amikor sikerült beszélgetni és biztonyságot tenni az Úr Jézusról. Sajnos legtöbbször csak kedvesen meghallgattak bennünket, viszont csak néhány helyen volt teljes elutasítás.

A közös szolgálat a gyülekezet tagjait is közelebb vitte egymáshoz: új lelkesedést, frissülést, hitbéli megújulást is hozott többünknek.

Mindannyiunk örömeire a karácsonyi alkalmakon sokan voltak gyerekek, fiatalok, középkorúak is. Imádkozunk értük, hogy az évközi alkalmakra is eljöjjenek majd.

Engem személyesen abban erősített meg Isten, hogy hitünket megélni nemcsak a templomban és otthonainkban lehet, és evangélizálni sem egy-egy hétvégén kell csak, hanem folyamatosan: a hétköznapi cselekedeteinkben, beszélgetéseinkben, munkahelyünkön,

a példamutatásunkkal ezt kell tenni. Keresni kell az alkalmakat, ahol a mai kor emberét el tudjuk érni. Ő munkálkodik a szívekben, nekem a Tőle kapott szolgálatot kell elvégezniem és imádkoznom a rám bízottakért.

Adjunk hálát Urunk kegyelméért, amely lehetővé tette, hogy egész évben végezzük ezt a szolgálatot! Hálásak vagyunk a Testvérekért, a gyülekezetekért, akiknek fontos, hogy az evangéliumot minél többen megismerjék. Hála legyen mindazért, amit Urunk elvégzett – láthatóan vagy láthatatlanul – nonfitársaink életében. Reménységünk szerint az EMO szolgálata is hozzájárult ehhez.

Imádkozzunk azért, hogy Isten 2024-ben is mutassa meg számunkra, hová menjünk, mely gyülekezeteket segítsük a szolgálatunkkal! Könyörögjünk Isten népéért, hogy ki-ki lássa meg a szolgálati helyét, és legyünk bátor biztonyságtévői Krisztusnak!

Rövid számadás a 2023-as évről.

- Az EMO-csapat 13 településen járt „hagyományos” módon megszólítani és hívogatni a gyülekezetbe az embereket. Postaládázós akciónk volt 28 Nyugat-Magyarországi településen és 2 helyszínen Budapesten.
- Az OTTHON füzetből, a húsvéti képeslapból és a VISSZHANG naptárból összesen 95'000 darabot küldtünk olyan Testvéreknek és Gyülekezeteknek, akik maguk gondoskodtak ezek terjesztéséről. Juttott ezekből a határon túli területekre, Kárpátaljára, Erdélybe, és a Vajdaságba is.
- Így összesen több mint 140'000 kiadványt (traktátust, füzetet, naptárt) juttatunk el az otthonokba.

Új traktátus

Alapítványunk a sok ezer lakást érintő ferencvárosi akcióra új kiadványt készített, a lakóparkokban élők megszólítása érdekében. Az új OTTHON című kiadványból (a IX. kerületbe és Kárpátaljára szánt mennyiségen felül!) több mint 20'000 darabot kértek hazai gyülekezetek. Így országszerte 40 gyülekezetnek és önkéntes munkatársunknak küldtünk már ilyen traktátust. Hálás a szívünk, hogy sok gyülekezet érez felelősséget a területén élőkért, és szeretné megszólítani őket Krisztus evangéliumával!

Kiadványunk innen le is tölthető: http://emoalapitvany.hu/wp-content/uploads/otthon_3.pdf

Úton a Bibliai logók

A kárpátaljai Balog István a modern ember számára érhető „nyelven” grafikákat készített, amelyek bibliai személyekről, helyszínekről s a hozzájuk tartozó történetekről beszélnek. A tárlatot novemberben előbb a Lónyai Református Egyházközségben, utána a Sárkeresztési Művelődési Házban, majd a Rákocscsabai Baptista Gyülekezet termében mutatták be. Az EMO által lehetősége van a gyülekezeteknek saját kiállítás rendezni az alkotásokból. Érdeklődés esetén Szabó Zoltán munkatársunkat kell keresni! **E-mail címe: zolk1231@gmail.com**

Az egyik tárlatról készült összeállításunkat videó csatornánkon láthatják:

www.youtube.com/watch?v=zeWxKCJ3HBk

A börtönben is...

„De ahol megnövekedett a bűn, ott még bőségesebben kiáradt a kegyelem.”

Évek óta több száz naptárt küldünk a baráti körünkhöz tartozó, börtönökben szolgáló lelkészeknek, hogy ezzel is segítsük a munkájukat. Egyiküktől az alábbi beszámolót kaptuk nemrég: Mindenki nagy öröme tudtam kiosztani a naptárokat, amit ezúton is köszönök, és amit a felügyelők és az elítéltek is örömmel fogadnak. Öröm, amikor némelyik zárkába, vagy irodába belépve látom a naptárt.

Ceglédi meghívás

A Cegléd-Újvárosi Református Egyházközség házi bibliakörének vendégei voltunk október 20-án. Sztanó Péter titkár a Márk 12. alapján a nagy parancsolatról, majd az EMO szolgálatáról beszélt. Ezután Szűcs Gábor munkatársunk bizonyágtételét hallhatták a résztvevők.

EMO világszerte

EIJH 50 éve Szeptember elején munkatársaink részt vettek az osztrák EMO 50 éves hálaadó alkalmán. Családias hangulatú együttléten adtak hálát Urunk áldó, megőrző szeretetéért. A magyar EMO nevében köszönetüket fejezték ki azért a sokrétű és nagylelkű támogatásért, amellyel az osztrák testvérek segítették az EMO indulását.

Fritz Meier az osztrák EMO alapítója és felesége – Sztanó Péterrel.

EMO-vezetők konferenciája Budapesten

A szeptemberi találkozón a misszióknak egyes területeit tekintettük át közép- és nyugat-európai kollégákkal. Szó volt a gyülekezeti kapcsolatokról, a megszólítás

lehetőségeiről, az érdeklődők gondozásáról és a pénzügyekről is. Megismertük az egyes országokban folyó szolgálatok sajátosságait, miközben igyekeztünk tanulni is egymástól.

Csehország

Imádkozzuk Alžběta Špičáková-ért, a csehországi EMO új vezetőjéért! Könyörödjünk, hogy kapjon Istentől bölcsességet és hordozzuk az egész munkatársi csapatot, hogy tudjanak egységben szolgálni! Imádkozzuk olyan ötletekért, utakért, lehetőségekért, amelyek megújítják a szolgálatot, és reményt adnak azoknak, akik soha nem hallották az evangéliumot!

Srí Lanka

„A szigorú törvények miatt a Srí Lanka-i egyházak 75 százaléka tétovázik, hogy partnerünk legyen az evangélium üzenetének minden otthonába eljuttatásában. Kérlek, imádkozz, hogy az Úr adjon nekik bátorságot, hogy készek legyenek velünk jönni, hogy elvigyék Jézus örömhírét hazánk minden emberéhez és otthonához!” – írja a helyi EMO vezetője.

Nagy az ereje az igaz ember buzgó könyörgésének!

Jakab 5,16

Testvéri szeretettel: Sztanó Péter, Szabó Zoltán és Szűcs Gábor

emoalapitvany.hu